

digheden, skal begge give samtykke til, at barnet forlader landet, eller udrejser til Grønland og Færøerne.

Ministeriet er herudover enig i, at det er vigtigt for barnets trivsel, at barnet friholdes af forældrenes eventuelle konflikter om såvel stort som småt vedrørende barnet. Det er således en forudsætning for barnets trivsel, at rammerne om dets daglige liv ikke hele tiden påvirkes af forældrenes eventuelle uenighed herom – eksempelvis uhensigtsmæssige institutions-skift. Ministeriet finder derfor også, at bopælsforælderen, når der er fælles forældremyndighed, skal kunne træffe beslutninger om, f.eks. hvilken daginstitution barnet skal gå i, om barnet skal gå til skolepsykolog og om flytning indenlands, jf. ovenfor.

Efter ministeriets opfattelse vil begge forældre i praksis kunne træffe mange af de helt dagligdags beslutninger for barnet. Det gælder f.eks. mad, tøj, sengetider, venner mv. Det afgørende i den forbindelse er, hvem barnet opholder sig hos. Den forælder, der i den givne situation er nærmest til at træffe sådanne beslutninger, har således kompetence hertil. Særligt vedrørende fritidsaktiviteter skal ministeriet fremhæve, at hver af forældrene kan træffe beslutning herom – det gælder også samværsforælderen. Det afgørende er, at fritidsaktiviteterne foregår enten efter aftale med den anden forælder eller sker i den periode, hvor barnet opholder sig hos den pågældende forælder.

Der henvises til lovforslagets § 3 og bemærkningerne hertil.

Ved bestemmelsen er der lagt op til en ny tilgang til begrebet forældremyndighed, hvor det ikke længere kræves, at forældrene er enige om samtlige spørgsmål vedrørende barnet. Uenighed om enkelte forhold vedrørende barnet vil således som udgangspunkt ikke kunne føre til en ophævelse af den fælles forældremyndighed. Det centrale er, om forældrene kan håndtere deres eventuelle uenigheder på en måde, så det ikke går ud over barnet. Der henvises til lovforslagets § 11 og bemærkningerne hertil.

En uenighed om væsentlige spørgsmål vedrørende barnet må løses ved, at forældrene ved rådgivning eller konfliktmægling i statsforvaltningen får løst op for deres konflikt.

3.5. Varslingspligt ved flytning

3.5.1. Gældende ret

Gældende ret indeholder ikke en pligt for en forælder til at orientere den anden forælder om, at man ønsker at ændre sin egen eller barnets bopæl til et andet sted i landet.

Har forældrene fælles forældremyndighed, skal begge forældre give samtykke til, at barnet forlader landet eller tager fast bopæl i udlandet, hvis der er uenighed om forældremyndigheden, jf. § 3. I tilfælde af uenighed kræves således et egentlig samtykke fra den anden forælder til, at barnet forlader landet eller tager fast bopæl i udlandet.

3.5.2. Udvalget om Forældremyndighed og Samværs overvejelser

Udvalget er opmærksomt på, at en af de vigtigste forældremyndighedsbeføjelser er adgangen til at bestemme, hvor barnet skal bo. Således vil navnlig spørgsmålet vedrørende barnets flytning indenlands udgøre et potentielt konfliktfelt mellem forældrene og have ganske indgribende betydning for spørgsmålet om den fortsatte kontakt med barnet. Alligevel er udvalget af den opfattelse, at en bopælsforælder bør have mulighed for at træffe bestemmelse om barnets flytning indenlands. Hensynet til denne forælders mulighed for fleksibilitet i forhold til sin livssituation i øvrigt – f.eks. jobskifte, nyt samlivsforhold og den øvrige families opholdssted – bør medføre, at der ikke kan kræves samtykke fra den anden forælder til en påtænkt flytning.

Udvalget finder, at det er naturligt og selvfølgelig, at forældrene i god tid forinden orienterer hinanden om flytteplaner og drøfter, hvordan kontakten kan opretholdes under de ændrede forhold. Det er udvalgets opfattelse, at de fleste samarbejdende forældre i sådanne situationer, hvor det overvejes at flytte barnets bopæl, også vil inddrage hensynet til barnets fortsatte kontakt med den anden forælder og dermed også tage udgangspunkt i barnets situation i forhold til den påtænkte ændring. Samtidig peger udvalget dog på, at en afgørelse om barnets bopæl vil kunne ændres af retten på et senere tidspunkt, idet udvalget i den forbindelse også foreslår, at der gives domstolene mulighed for at træffe afgørelse om barnets midlertidige bopæl. Afgørelser om barnets bopæl vil dog altid skulle træffes ud fra, hvad der er bedst for det enkelte barn – herunder dette barns behov for ro og stabilitet, og dette indebærer en konkret afvejning af omstændighederne i sagen, hvor spørgsmålet om miljøskift (både i forhold til geografisk lokalitet og i forhold til den følelsesmæssige tilknytning til den hidtidige bopælsforælder) bør indgå som en central del af vurderingsgrundlaget.

Da en bopælsforælders flytning indenlands kan have store konsekvenser for samværet, har udvalget overvejet, om der bør stilles særlige krav til bopælsforælderen i sådanne tilfælde. Udvalget har således overvejet en *varslingsregel*, hvorefter bopælsforælde-